



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **T. M.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2024, č. j. KUOK 120906/2024 ve věci
bodového hodnocení řidiče,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

- Městský úřad Šternberk (dále jen „správní orgán I. stupně“) zamítl rozhodnutím ze dne 27. 6. 2024, č. j. MEST 52494/2024 námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedené záznamy 12 bodů v registru řidičů na podkladě čtyř záznamů bodů ke dni 4. 3. 2024 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).
- Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

3. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Konkrétně namítal, že
- a) žalovaný nerespektoval odvolací důvody a zcela ignoroval důkazní návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí jiných krajských úřadů v obdobných věcech, z nichž vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů, přičemž by dle zásady legitimního očekávání měla u krajských úřadů existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí;
 - b) žalobce v odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů, žalovaný k tomu uvedl, že tyto posuzovat nemůže. Posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů;
 - c) ačkoli lze souhlasit s žalovaným, že je blokové řízení specifické, nelze tím omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu požadavků zákona na tento typ rozhodnutí. Pokutové bloky série X č. X a série X č. X nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série X č. X ano. I přes specifika blokového řízení a pokutového bloku lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. Policejní orgány porušily ustanovení, přičemž nedodržení taxativně stanovených požadavků je porušení zákona a představuje riziko možnosti zrušení pokutových bloků;
 - d) pokutové bloky ze dne 4. 3. 2024, 24. 1. 2024, 2. 6. 2023 a ze dne 17. 3. 2023 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v jednotlivých blocích z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata jednání, není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v kolonkách týkajících se přestupce nejsou přesně a čitelně uvedeny všechny údaje, názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné (př. porušení § 6 či § 18 bez uvedení bodu či písmena) a zkratkovitě, údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí, nelze ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly koresponduje s výší vyjádřenou slovně, chybí údaj, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti, není uvedeno místo vydání, nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou, přičemž zřetelný není ani podpis účastníka.
4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Rozhodnutí jiných úřadů nebyla k odvolání přiložena, tudíž se jimi nemohl detailně zabývat. Ve své rozhodovací praxi čerpá z judikatury správních soudů, přičemž k odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů je povolán především NSS. Žalovaný zopakoval hodnocení jednotlivých záznamů bodů a příslušných kolonek, které popsal ve svém rozhodnutí správní orgán I. stupně a též žalovaný v napadeném rozhodnutí. Pokutové bloky série č. X a č. X nebyly v posuzované věci použity. Žalovaný poukázal na skutečnosti, které jsou předmětem řízení o námitkách, a zdůraznil, že správní orgán I. stupně v posuzované věci prověřil záznamy bodů z registru řidičů, který žalobce napadl. Zajistil všechny potřebné podklady, posoudil je a zjistil, že body byly zaznamenány správně. Závěrem žalovaný upozornil, že námitky uplatněné v řízení uplatňuje zmocněnec žalobce i v jiných obdobných případech a jde o univerzální námitky bez zjevné vazby na konkrétní případ.

B. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Uvedl-li proto žalobce obecně (jako nadpis dílčí kapitoly žaloby) jen „*Nerespektování odvolacích důvodů*“, jedná se o výtku nenaplněnou jakýmkoli konkrétním skutkovým obsahem (neuvádí, která odvolací námitka zůstala opomenuta), proto se jí soud nemohl blíže zabývat. Stejně tak není konkretizováno tvrzení, že žalovaný ignoroval důkazní návrhy žalobce. Úkolem soudu jakožto nestranného posuzovatele není za žalobce žalobní body domýšlet.
7. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů, kterých se žalobce v žalobě dovolává, nemůže být žalovanému vytýkána, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o odlišné správní praxi, k odvolání nedoložil. V odvolání, resp. v doplnění odvolacích důvodů žalobce ani konkrétními rozhodnutími jiných správních orgánů neargumentoval a žalovaný tak neměl v tomto ohledu nač reagovat.
8. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžovat dovolávat odkazem na čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, jak žalobce činí v žalobě. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu NSS, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: *V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS).*
9. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že odlišná správní praxe, jíž se žalobce v žalobě dovolává, má dle jeho tvrzení spočívat v tom, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů nevychází správní orgán toliko z oznámení o uložení pokut. Z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci zcela v souladu s námitkou žalobce opatřil příkazové bloky ze dne 17. 3. 2023, 2. 6. 2023, 24. 1. 2024 a ze dne 4. 3. 2024, provedl kontrolu zápisu přestupku a obsahem bloků se ve svém rozhodnutí zabýval (str. 4 až 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně), stejně jako následně žalovaný (str. 5 až 7 napadeného rozhodnutí).

10. Krajský soud pouze pro pořádek v této souvislosti uvádí, že žalobce v žalobě používá zažitou starší terminologii „blokové řízení“ a „pokutový blok“, ačkoli zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zavedl jakožto nástupce blokového řízení (§ 112 odst. 6 uvedeného zákona), příkaz na místě, upravený v § 91 a 92 uvedeného zákona. Krajský soud však používá již terminologii odpovídající současné právní úpravě, nicméně s vědomím, že starší judikatura týkající se blokového řízení je zásadně použitelná i na ukládání pokut příkazem na místě.
11. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 nebo ze dne 18. 10. 2022, č. j. 7 As 36/2021-54).
12. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek formou příkazu na místě, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového bloku, které by prokázaly, že byl žalobce skutečně na místě činu přítomen a byla mu pokuta formou příkazu na místě uložena, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
13. To, zda je třeba doplnit správní spis o vydané příkazové bloky, či jiná rozhodnutí, na jejichž podkladě bylo vytvořeno oznámení o uložení pokuty, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si příkazový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů (např. rozsudek NSS ze dne 8. 6. 2023, č. j. 9 As 131/2021-16). V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 NSS s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: *[...] oznámení o uložení blokové pokuty není nespochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti*

konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.

14. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce ve svém podání ze dne 27. 3. 2024 sdělil nesouhlas s veškerými provedenými záznamy v registru řidičů. Navrhl doplnění spisového materiálu o způsobilé podklady, tj. rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z přestupků. Správní orgán I. stupně vyžádal od Policie ČR kopie pokutových bloků ze dne 17. 3. 2023, 2. 6. 2023, 24. 1. 2024 a ze dne 4. 3. 2024. Žalobce následně dne 24. 6. 2024 navrhl přezkoumání a posouzení způsobilosti podkladových bloků, a to zejména u rozhodnutí ze dne 2. 6. 2023, kterému vytýkal nedostatky ohledně vyplnění kolonky č. 6. V doplnění odvolacích důvodů pak žalobce namítal nedostatky pokutových bloků ze dne 2. 6. 2023 a 4. 3. 2024, týkající se vyplnění kolonek 5. a 6.
15. Jak krajský soud uvedl výše, správní orgán I. stupně si opatřil předmětné pokutové bloky a není pochyb, že z nich při vydání rozhodnutí vycházel (str. 4 až 7 jeho rozhodnutí). Na základě odvolacích námitek se konkrétními pokutovými bloky zabýval i žalovaný. K tomu krajský soud pro úplnost doplňuje, že námitky uplatněné žalobcem ve správním řízení byly toliko obecné a šablonovité. Neobsahovaly konkrétní tvrzení o závažné vadě, která by znamenala, že příkazové bloky nelze považovat za způsobilé podklady. Správnímu orgánu tak nebylo sděleno konkrétní tvrzení, které by bylo způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. Správní orgán proto nebyl povinen vyžádat si příkazové bloky, neměl-li sám pochybnosti o údajích zaznamenaných na konkrétních oznámeních (srov. výše zmíněný rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 či ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
16. Krajský soud shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z pokutových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem zcela nesprávně aplikována. Námitky a) a b) proto nejsou důvodné.
17. Jak již soud popsal výše, předmětem řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda deliktní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému deliktnímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku.
18. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
19. Výčtem typových vad příkazových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobce učinil součástí žaloby jako žalobní bod c), se krajský

soud pro jejich obecnost nezabýval. Pokutové bloky série X č. X a série X č. X, které žalobce v žalobě zmínil, nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo pokutový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji či nejvíce krasopisně vyplnit pokutový, resp. příkazový blok.

20. Žalobce sice následně v žalobě namítl i řadu vad konkrétních částí (kolonek) jednotlivých relevantních příkazových bloků, obsahově jsou však i tyto námitky pouze obecné, šablonovité a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila příkazové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu citované judikatury. S ohledem na naprostou obecnost tvrzení o nedostacích pokutových bloků krajský soud toliko uvádí, že vyplněné údaje v obstaraných blocích č. X, X, X a X jsou bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci přestupce i skutku. V podrobnostech krajský soud odkazuje na hodnocení správního orgánu I. stupně uvedené na str. 4-7 jeho rozhodnutí. Žalobní bod d) je tudíž také nedůvodný.

C. Závěr a náklady řízení

21. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. července 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu